

عنوان مقاله:

سنجش پایداری اکولوژیکی جوامع روستایی با تأکید بر علل ناپایداری و تهدیدات اکوسیستم تالاب، مورد روستاهای حاشیه تالاب لپوی زاغمرز بهشهر

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مخاطرات محیطی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

نرگس وزین - دانش آموخته دکتری جغرافیا و برنامه ریزی روستایی دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

اکوسیستم تالاب یکی از مهمترین اکوسیستم های زمین است که نقش مهمی را از دیرباز بر توسعه جوامع پیرامونی خود داشته است. اما این اکوسیستم بسیار آسیب پذیر بوده و فشارهای ناشی از فعالیت انسانی می تواند تعادل اکولوژیکی آن را بر هم زند، و در حال حاضر بسیاری از تالاب ها بدلیل توسعه ناپایدار جوامع مورد تهدید جدی قرار گرفته اند. در این راستا با توجه به اهمیت پایداری زیست محیطی در قرن حاضر لزوم توجه به پایداری اکولوژیکی در جوامع حاشیه تالاب ها مطرح می شود. لذا در مقاله حاضر وضعیت پایداری اکولوژیکی جوامع روستایی حاشیه تالاب لپوی زاغمرز بهشهر با توجه به عوامل تخریب اکوسیستم تالاب شامل مدیریت نامناسب آب، پسماندها و پساب ها، تغییر کاربری اراضی مورد سنجش قرار گرفت. روش تحقیق توصیفی- تحلیلی و به شیوه پیمایشی می باشد. در ابتدا با مطالعات نظری در خصوص توسعه پایدار و پایداری اکولوژیکی و رابطه جوامع روستایی و اکوسیستم تالاب، 9 شاخص ترکیبی بدست آمد و در روستاهای حاشیه تالاب لپوی زاغمرز شهرستان بهشهر و 135 نفر حجم نمونه مورد آزمون قرار گرفت. برای تجزیه و تحلیل اطلاعات از نرم افزار SPSS و آزمون t-test استفاده شد. نتایج نشان م یدهد جوامع روستایی منطقه مورد مطالعه براساس شاخص های اکولوژیکی ناپایدار است و با مسائلی چون مدیریت نامناسب آلاینده ها و پساب ها و ورود فاضلاب های خانگی و پساب های کشاورزی به تالاب، مدیریت ناصحیح آب، تغییر کاربری اراضی پیرامون تالاب و حمل و نقل ناپایدار رابطه ناپایداری را با اکوسیستم تالاب لپوی زاغمرز برقرار کرده است.

کلمات کلیدی:

پایداری اکولوژیکی، مناطق روستایی، اکوسیستم تالاب، تهدیدات تالاب، تالاب لپوی زاغمرز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/307528>

